

Pasvalio rajono
Joniškėlio Gabrielės Petkevičaitės-Bitės vidurinė mokykla

Monika Rapkevičiūtė
12 klasės mokinė

Eilėraščiai

Mariaus Katiliškio viešosios bibliotekos konkursui

2009

NORIU

Aš tik noriu
Uždegti tylą
Apgauti melą
Pagrobtį laimę
Išgąsdinti baimę
Sužeisti pyktį
Išsunkti mirtį
Surasti džiaugsmą
Nušauti skausmą
Apspjauti gėdą

MALDA PO RYTOJAUS

Gęsta jau mėnuo
Žaidžia po kojom švelnus ruduo
Miglom padangę apgaubia Viešpats
Saugus ir akmuo
Rasos žvelgia užtinusiom akim
Į paukščius
Viešpats ramiai užkabina saulę
Rytas plaukia dangum pas mus, pas mus

Lašą liūdesio palik pas mane
Gal kada prireiks
Nelaikysiu ašarų delne
Lai jos sparnus išskleis
Savąjį gerį brandina žemėje
Tavo viltis
Dieve, kodėl tu toks kilnus žmonėms?
Kas pasakys? Kas pasakys?

Viešpatie, duok mums savąją šilumą
Savąją meilę, Viešpatie, duok
Mūsų tikėjimas niekam nežinomas
Tavo vaikai mes – tyri lyg vanduo

IŠ NAKTIES

Pasiklydo tamsoje
Amžinas keleivis
Siaubas jojo akyse
Išsigimęs naiviai
Klaikiai degantis sapnas
Laužia miegą perpus
Ydos visos išgintos
Daugiau jų nebebus
O saulėtekio tylą

Traiško aidas naktų

Amžinas keleivis kyla
Miglos skleidžiasi ratu
Slepias rasos už miško
Ošia dūksta beržai
Jie džiaugsmingai sutviska
Ei, keleivi, grįžai!

SUGNIUŽDYTA

...pavargau jau gyvent šiam pasauly
savo laimės nesuradus reiks išeit
suprantu, jog dėl mano kaltės
tu žuvai, tu žuvai
nesugebėjau surast prasmės
kodėl gyvent man žemėj reikia
ir kodėl kitiems reikės
man pasidarė nejauku būti čia
todėl nusprendžiau išeit nakčia...

PER AMŽIUS

Krauju srūvančios svajonės. Susprogusi meilė.
Sausros nualinta širdis. Peršauta siela.
Viskas baigta. Nieko nebeliko.
Nors nieko ir neturėjom.
Juk žmonės nemoka išsaugoti.

Laikas – rūstusis mano tėvas –
Šaukia. Nenoriu patekt į jo glėbį.
Sparnuota būtybė tuoj mane pasiglemš.
Aš vis dėlto nesulauksiu rudens.
Laikas, kurį su tavim gyvenau...
Meilė, dėl kurios į žvėrį pavirtau...
Aš kenčiu.
Nieko nieko negaliu pakeisti,
Nei gerumo išskleisti.
Kojos jau sukaustytos grandine,
Spygliuota viela juosia mano kaklą.
Aš negaliu išgelbėt tavęs.
Kančia amžina ir ji tik mana.